

เวลา ที่เหลืออยู่

วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
โอวาทพระราชภาวนาวิสุทธิ
ธ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

พระอาทิตย์อัสดงที่วิหารคด

วันอาทิตย์ที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

เมื่อสักครู่นี้เราได้ประกอบพิธีมหาปวารณากัน โดยต่างปวารณาซึ่งกันและกันว่า หากได้เห็น ได้ยิน หรือสงสัยว่า เพื่อนสหธรรมิกกระทำความผิดพลาดจากพระธรรมวินัย จากข้อวัตรปฏิบัติ จะด้วยความผิดพลาดพลั้งเผลอ ทางกาย ทางวาจาก็ดี ที่จะเป็นเหตุให้เพื่อนสหธรรมิกหลุดจากเป้าหมายที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง ก็จะแนะนำตักเตือนด้วยความปรารถนาดี โดยเอาพระธรรมวินัยเป็นที่ตั้ง

ส่วนผู้ที่ได้รับการตักเตือนก็จะยอมรับด้วยความเต็มใจ ตีอกดีใจ และรู้สึกขอบพระคุณเพื่อนสหธรรมิกที่มีความปรารถนาดี กล่าวให้คำแนะนำตักเตือน เหมือนช่วยชี้ชุมทรัพย์ ชี้ข้อบกพร่อง ให้ตัวเราสามารถฝึกฝนตนเองได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในสมัยพุทธกาล พระภิกษุสามเณรที่บวชเข้ามาในบวรพระพุทธศาสนาต่างก็มีเป้าหมายเดียวกัน นั่นคือหวังที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง นั่นหมายถึงว่าพระนิพพานมีอยู่แล้ว แต่เรายังไม่แจ้ง เพราะกิเลสเข้าไปครอบงำ และด้วยพระธรรมวินัยที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้วนี้เอง จะเป็นแนวทางให้เราอาศัยประพฤติปฏิบัติเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้งได้

เพราะฉะนั้นถ้าหากเรากระทำความผิดพลาดพลั้งเผลอ ไม่ปฏิบัติตามพระธรรมวินัย เพื่อนสหธรรมิกก็จะแนะนำตักเตือนเรา เพื่อจะได้ไปถึงเป้าหมายไปเป็นทีมพร้อม ๆ กัน

ออกพรรษาแล้ว ภูเขาทั้งหลายก็จะแยกย้ายกันไปประพาศปฏิบัติธรรมตามสถานที่ชอบใจ ตามป่าเขา ห้วยหนองคลองบึง ตามถ้ำ ตามโคนไม้ ลอมฟาง เรือนว่าง หรือที่ไหนก็ได้แล้วแต่ ที่มีความรู้สึกว่า ปฏิบัติธรรมแล้วสะดวกใจ ใจรวมได้เร็ว ก็จะแยกย้ายกันไป จะไม่อยู่รวมกัน โดยยึดถือเอาพระธรรมวินัยเป็นที่ตั้ง เหมือนมีพระบรมศาสดาอยู่ใกล้ติดเป็นเงาตามตัวอย่างนั้น

กัจจัตถ์และกิจกรรม

บัดนี้ เราปวารณากันแล้ว ได้ทำตามเยี่ยงอย่างอริยประเพณี หลวงพ่อไม่ยอมให้ทำแค่เป็นเพียงธรรมเนียมหรือตามประเพณีเท่านั้น อยากให้เป็นเรื่องจริงจังที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเรา ให้สมฐานะที่เราสมัครใจเข้ามาเป็นนักบวช เพราะเห็นภัยในวัฏสงสาร เพราะเบื่อหน่ายต่อความทุกข์ อยากพ้นทุกข์ เห็นว่าชีวิตนักบวชเป็นชีวิตแบบเดียวที่ปลอดกังวล และมีโอกาสทำพระนิพพานให้แจ้งได้ ชีวิตนักบวชมีวัตถุประสงค์อย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเราปวารณากันแล้วก็ขอให้ทำกันอย่างจริงจัง

เนื่องจากวัดเรามีทั้งกัจจัตถ์และกิจกรรมที่จะต้องทำควบคู่กันไป ดังนั้นสิ่งที่เราสามารถแนะนำตัดก่เดือนเพื่อนสหธรรมิกจึงมี ๒ เรื่อง คือ เรื่องกัจจัตถ์และกิจกรรม

ในด้านกิจกรรม ลูกทุกรูปต่างตั้งใจสร้างบารมี ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายให้มีประสิทธิภาพสมบูรณ์ที่สุด ก็พยายามปรึกษาหารือกันอยู่ตลอดเวลา จนกระทั่งดึก ๆ ตื่น ๆ เท่าที่หลวงพ่อสั่งเกตุ เรามักจะบริหารเวลากันไม่ค่อยเป็น ไม่รู้จักวิธีที่จะรวบรัดสรุปงานให้ได้ผลอย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ใช้เวลาประชุม่น้อยที่สุด แต่ให้ไ้ทำงานมากที่สุด

ที่ผ่านมาั้น เราทำตราบนี้ยังไม่สมบูรณ์ เมื่อทำบ่อยเข้าก็เกิดเป็นความเคยชินจนติดเป็นนิสัย นิสัยที่อยู่ทำงานกันดึก ๆ ตื่น ๆ คุยเรื่องงานส่วนหนึ่ง คุยเรื่องอื่นอีกส่วนหนึ่ง แล้วก็เพลินไปจนกระทั่งดึกตื่น จำวัดดึก ตื่นเข้าไม่ไหว พอตื่นขึ้นมาก็เพลีย เหนื่อย ไม่มีอารมณ์ที่จะทำวัตร จึงทำให้กิจวัตรกิจกรรมไม่ลงตัว

ในด้านกิจวัตร การสวดมนต์ไหว้พระจะเป็นเครื่องกลั่นกรองใจเราให้หยุดนิ่ง เพราะฉะนั้นกิจวัตรที่จัดเอาไว้ให้ จะเป็นการสวดมนต์ทำวัตรเช้า-วัตรเย็น นั่งสมาธิภาวนาก็ดี ล้วนมีวัตถุประสงค์ที่จะทะล่อมใจให้หยุดนิ่ง ให้เข้าถึงธรรมภายในทั้งนั้น

หลวงพ่อยากให้ลูกทุกรูป เกิดความสำนึกว่า เรามีเวลาอยู่ในโลกนี้จำกัด หากเมื่อไรมีวียเท่ากับหลวงพ่อดอนี้ จะยังมีความรู้สึกว่ วันคืนมันหมดไปอย่างรวดเร็ว เวลาแห่งการทำความดีหมดไปเร็วเหลือเกิน เพราะฉะนั้นขออย่าอีกทีว่า เรามีเวลาอยู่ในโลกนี้

วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม ราชวรมหาวิหาร กรุงเทพฯ

จำกัด เมื่อเราตั้งใจเป็นนักบวชเพื่อมุ่งแสวงหาพระนิพพาน หาที่สุดแห่งธรรม เราก็ควรจะทำให้ได้อย่างที่ได้ตั้งใจเอาไว้ โดยไม่มีข้อแม้ ข้ออ้าง หรือเงื่อนไข

หากลูกเชื่อคำพูดที่ว่าหว่านพืชเช่นไรย่อมได้ผลเช่นนั้น ประกอบเหตุอย่างไรก็ได้ผลอย่างนั้น ปลุกถั่วก็ได้ถั่ว ปลูงบาก็ได้งา ตลอดระยะเวลาหนึ่งพรรษาที่ผ่านมา หากเราปฏิบัติกิจวัตรกิจกรรมควบคู่ไปกับการปฏิบัติธรรมอย่างไม่มีข้อแม้ ข้ออ้าง และเงื่อนไข ผลที่จะออกมาต้องเป็นสิ่งที่ดีงามอย่างแน่นอน

ให้ถามตัวเองว่า ตลอดพรรษาที่ผ่านมา นั้น เราได้เป็นนักสู้สมกับที่ได้ตั้งใจมาบวชมาแสวงหาหนทางพระนิพพาน และมีเป้าหมายจะไปถึงที่สุดแห่งธรรมแล้วหรือยัง หากเรายังทำไม่สมบูรณ์ ออกพรรษาแล้วก็ทำให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ออกพรรษาแล้ว อย่าละความเพียร

ออกพรรษาแล้ว เรามีเวลาว่างกันอีกมาก คำว่า “ว่าง” ในที่นี้หมายถึง เมื่อเราบริหารเวลาได้ลงตัว เราสามารถทำทั้งกิจวัตรและกิจกรรมสองอย่างนี้ควบคู่กันไป

หลวงพ่อยกให้ลูกทุกรูปตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่ อย่าประมาท คิดดูให้ดีว่า พรรษาเราเพิ่มขึ้นแต่ธรรมกายเราเข้าถึง

แล้วหรือยัง ที่สำคัญตัวของเรานั้นเข้าถึงแล้วหรือยัง ทั้ง ๆ ที่ธรรมกายมีอยู่ แต่เราได้ให้ความเอาใจใส่กับตรงนี้แค่ไหน ถ้าใครยังได้ยินแต่ชื่อ ยังเข้าไม่ถึง ยังไม่รู้จัก ก็ตั้งใจปฏิบัติธรรมให้ได้รู้จักตัวจริงของท่าน

ด้วยกำลังบุญกำลังบารมีของลูกทุกรูป ถ้าตั้งใจจริง ๆ แล้วใจหยุดได้ทุกรูป ที่หยุดไม่ได้เป็นไม่มีเด็ดขาด ถ้าบุญน้อยจะไม่ได้ยินคำว่า “ธรรมกาย” จะไม่มีโอกาสมาสร้างบุญร่วมกัน นี่คือสัญลักษณ์ของผู้มีบุญในกาลก่อน

เพราะฉะนั้น ต้องรีบปรับปรุงตัวของเราให้ดี ปรับใจให้ดี อะไรที่เป็นข้าศึกต่อการทำใจหยุดนิ่ง ที่จะเข้าถึงพระธรรมกายภายใน เราก็เว้นสิ่งนั้น อย่าเข้าใกล้ อย่าสนใจ อย่าให้ความสำคัญ เอาใจใส่กับสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ กลางของเรา แม้ว่าเราจะมีภารกิจอะไรก็ตาม อย่าทิ้งกลาง อย่าทิ้งใจหยุดใจนิ่ง เราจะต้องเข้าถึงให้ได้ พิสูจน์ให้ได้ว่าธรรมกายมีจริงไหม เป็นอย่างไร เข้าถึงแล้วจะรู้สึกอย่างไร คำว่า “รสแห่งธรรม ชนะเลิศกว่ารสทั้งปวง” รสนั้นเป็นอย่างไร เราจะได้รู้สักรับ

วันพรุ่งนี้ พระนวกะส่วนหนึ่งก็จะลาสิกขา เพราะลางานมาได้แค่ช่วงสั้นภายในพรรษานี้ อีกส่วนหนึ่งก็จะขึ้นไปปฏิบัติธรรมที่พนาวังผน์พุดถึงพระนวกะแล้วน่าชื่นใจ วันคืนผ่านไปตลอดหนึ่งพรรษา ตั้งใจกันดีเหลือเกิน ทั้งฝึกฝนอบรมตนเอง ทั้งปฏิบัติธรรม ทำได้ดีมาก เพราะฉะนั้น

สามเณรเปรียญธรรมบวชอุทิศชีวิต ปีพ.ศ. ๒๕๕๔

อานิสงส์ที่พระนวกะจะได้รับ เมื่อออกพรรษาแล้วตั้งใจจะไปปฏิบัติธรรมที่พนาวัฒน์ต้องสมหวัง ต้องเข้าถึงธรรมกันอย่างแน่นอน ส่วนที่จำเป็นต้องลาสิกขา ก็ไปปฏิบัติธรรมกันต่อบ้านพระลูกนะ

ความรู้ภายใน

มีสิ่งที่น่าสนใจภายในตัวเรามากมายทีเดียว โดยอาศัยการหยุดนิ่งนี้แหละ หยุดเข้าไปดูส่วนเข้า เดียวก็เห็นดวงธรรม เห็นกายภายใน เห็นธรรมกาย และก็มีเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมกาย ตลอดเส้นทาง

ความรู้ภายในเป็นสิ่งที่เราจะต้องเข้าถึงให้ได้ เป็นอาชีพรองพระที่จะไปรู้ไปเห็นว่า ในโอกาสโลก ชั้นโลก สัตว์โลก มีการเกี่ยวพันกันอย่างไร เขาบังคับบัญชากันอย่างไร การกระทำจากคนหนึ่ง มีผลกระทบถึงจักรวาล ถึงแสนโกฏิจักรวาล ถึงอนันตจักรวาล ถึงธาตุธรรมทั้งหมดอย่างไร

เพราะฉะนั้นนี่เป็นเรื่องใหญ่ที่พวกเราทั้งหลายควรจะเอาใจใส่ ศึกษา ที่จะไปรู้ไปเห็น อย่ามัวไปทอดธุระให้หมดเวลากันไปวัน ๆ อย่างนั้นไม่เอา กลับใจเสียใหม่ **อย่ามัวสนใจแต่เรื่องที่ไม่เป็นสาระ จนกระทั่งลืมเรื่องการหยุดการนิ่ง**

ขอย้ำอีกครั้งว่า เราได้ปวารณากันเอาไว้แล้ว เพราะฉะนั้น เมื่อเพื่อนสหธรรมิกตักเตือนเกี่ยวกับเรื่องข้อวัตรปฏิบัติ กิจวัตรกิจกรรม

อะไรต่าง ๆ ก็ดี อย่าโกรธกัน ให้รักกัน สามัคคีกัน มีความปรารถนาดี
ซึ่งกันและกัน และเราจะได้ไปถึงที่สุดแห่งธรรมพร้อม ๆ กัน

ในที่สุดนี้ หลวงพ่อขออนุโมทนาสาธุการกับลูกทุกรูป ที่ได้ตั้งใจ
ประพฤติปฏิบัติธรรม ตลอดระยะเวลาผ่านมาหนึ่งพรรษา บางรูปก็ได้
ตั้งใจสวดพระปาติโมกข์ให้ได้ ทรงจำพระวินัยเอาไว้ บางรูปก็ตั้งใจ
ปฏิบัติธรรมกันอย่างเต็มที่เต็มกำลัง

ให้อาณภาพแห่งบุญนี้ เป็นบุญพิเศษที่ติดอยู่ในศูนย์กลางกายของ
ลูกทุกรูป ขจัดสิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ ให้หมดสิ้นไปจากกายวาจาใจ จากธาตุ
ธรรมเห็นจำคิฐู้ ให้ธาตุธรรมเห็นจำคิฐู้นั้นสะอาด บริสุทธิ์ ผ่องใส
เหมาะสมที่จะเป็นที่รองรับพระรัตนตรัย

ให้มีสุขภาพพลานามัยที่แข็งแรง ห่างไกลจากสิ่งที่เป็นข้าศึกต่อ
พรหมจรรย์ ต่อกุศลธรรม ต่อเป้าหมายที่จะไปถึงที่สุดแห่งธรรม ให้รู้
แจ้งเห็นแจ้งแทงตลอดในวิชาธรรมกาย ให้หยุดได้สนิท หยุดได้หนึ่ง
นาน หยุดได้ต่อเนื่อง หยุดได้อย่างสมบูรณ์ หยุดกระทั่งเข้าถึงความ
สำเร็จ กระทั่งรู้จักคำว่า “หยุด เป็นตัวสำเร็จ”

ให้แดกฉานในพระไตรปิฎก ๘๔,๐๐๐ พระธรรมชั้นตรี ของพระ
ผู้มีพระภาคเจ้าที่ตรัสเอาไว้อย่างดีแล้ว ให้เป็นพระที่สมบูรณ์ เป็น
สามเณรที่สมบูรณ์ เป็นนักบวชที่โลกต้องการ ให้เป็นที่รักของมนุษย์

ของเทวดาทั้งหลาย ให้มีจิตใจเบิกบานแจ่มใส เป็นสุขทั้งนั่งนอนยืน เดิน ทั้งหลับทั้งตื่น

จะแสดงธรรมก็ให้ไพเราะทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง และเบื้องปลาย บริสุทธิ์บริบูรณ์ทั้งอรรถพยานุชนะ เช่นเดียวกับพระผู้มีพระภาคเจ้า ที่ทรงแสดงเอาไว้อย่างดีแล้ว เมื่อใครได้ยินได้ฟังข้อธรรมข้อธรรม ที่ถูกทุกรูปได้แสดงไปแล้ว ก็ขอให้เขาเข้าใจในธรรมนั้น ให้มีจิตใจ ปราโมทย์ ปีติเบิกบานหลุดพ้นจากกิเลสอาสวะที่เข้ามาครอบงำหนั บภพนี้ชาติไม่ถ้วน

ขออานุภาพแห่งบุญบารมีรัศมีกำลังฤทธิ์ อำนาจสิทธิเฉียบขาด ของพระพุทธเจ้าในอายตนะนิพพานนับอสงไขยพระองค์ไม่ถ้วน บารมี ธรรมของพระปัจเจกพุทธเจ้าทั้งหลาย บารมีธรรมของพระอรหันตเจ้า ทั้งปวง ตลอดจนกระทั่งบารมีธรรมของหลวงพ่อดาวดึงส์ ภาณุเจริญ พระมงคลเทพมุนี ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย บารมีธรรมของคุณยาย อาจารย์อุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง จงดลบันดาลให้สิ่งที่หลวงพ่อดั ึ่งความปรารถนาให้ลูกทุกรูป จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็น ผลสำเร็จ ด้วยอานุภาพแห่งบุญบารมีรัศมีกำลังฤทธิ์อำนาจสิทธิเฉียบ ขาดของผู้มีบุญผู้พ้นแล้วเป็นอัศจรรย์จงทุกประการเทอญ ๐